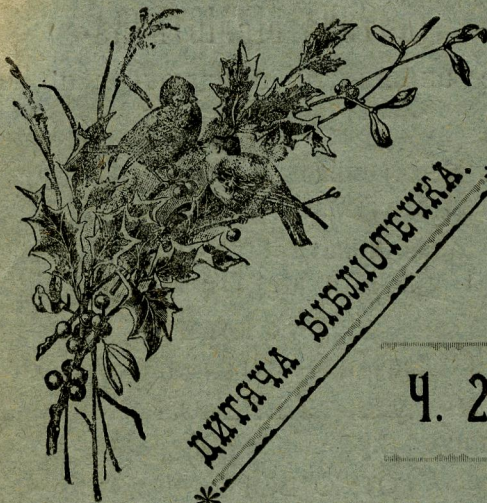


021/2. 10 Page 14 - 17/50



Ч. 2.

Арк. Животко.
ОДНОЇ НОЧІ

Образок на 1 дію.

Для дітей старшого віку.

Видання Кременінького Повіт. Т-ва „Просвіта“.

1922 р.

ДИТЯЧА БІБЛІОТЕЧКА.

Вже вийшли й продаються по всіх
книгарнях:

Ч. 1. **Майстренко** — „РУКАВИЧКА“ казка
для дітей молодшого віку.

Ч. 2. **Арк. Животно** — „ОДНОЇ НОЧІ“ обра-
зок на 1 дію для дітей старшого віку.

ДРУКУЮТЬСЯ:

Ч. 3. **Г. Липчиця** — «ЛЕСЯ» (оповідання).

Ч. 4. **Митрусь** — „ПЕРЕПОЛОХ“ казка для
молодшого віку.

ГОТУЮТЬСЯ до ДРУКУ:

Ч. 5. **Старицька Черняхівська** — „З Галиного
щоденника“ — оповідання для дітей стар-
шого віку.

Ч. 6. **Арк. Животно** — „ВЕСНЯНОЧКА“ збір-
ничок дитячих забав (жмуток 1).

Ч. 7. **Арк. Животно** — „БУДЬМОБАВИТИСЯ“
збірничок дитячих забав (жмуток 2).

Ч. 8. **Арк. Животно** — «СНІГОВА БАБА»
образок на 1 дію для дітей молодшого віку.

Львівська державна
наукова бібліотека

№

2033



Дієві особи:

Тарас—хлопча

Пан.

Служняк пана.

Думка з України.

Україна (дівчина).

36021/2

Сцена—передпокій панської палати. Праворуч двері, просто стіл і стілець. Над столом зеркало. На стіні вішалка для одежі. Ліворуч двері до покоїв. Вечір пізний. Сутінь.

Я В А І.

Тарас (відчиняє несміливо двері, що праворуч із вулиці; опирається, потім входить). Тихо... Певно кудись подався знову. (Підходить до стола. Сідає. Схилився на стіл). Важко... ох, важко, а серце палає... До рідного краю несуться, так линуть думки... Туди, де небо блакитне, де зіроньки ясні, де співає соловейко... А тут... О, Боже!

• Треба чекати на пана,
Думку відгадувати з віч
Пиво подать, чи шамцана,
Треба чекати до рана .

(насторожується, прислухується). Як страшно в покоях.. Ніби щось плаче, зітхає... (Згодом). Може то ти, моя нене рідненька, висточку з могили даєш? Ех, доле! Інші мають батька, неньку... а я.. чужі мене лають, а інші цькують.. Кругом сирота... (Замислився). А часом і бють... (Засвічує свічку, що витягає з кишені. Зхоляви чобота витягає зшиток і олівець). А, бодай їх... От сьогодні хоч хвилину, а й я паном... Грай, буйний вітре! Дзвоніть колосочки, на нивах України... Ви мої рідні—дзвоніть і співайте! Співатиму й я, бо в співах лише хвилинка життя...(Примощується до столу і починає писати. Трошки написавши, відкидається й замислюється, далі знову схиляється над зшитком). От рідне село... Ніби горами річка журлива шумить... беріг покритий квітками... хмари плывуть над степами. . (Пише).

Я В А II.

Думка з України і Тарас.

Думка (вся у білому, з розпущеним волосєм—простягаючи до Тараса руки, наближається. далі схилившись над ним—тихо). Співай! Співай про степ широкий в далекій країні весни... Про волю братам... Про лихо.. тяжкі кайдани... Нехай в співах засяє до сонця, до волі любов.. Про похід козацький, про славу минулу співай! Нехай пісня твоя пронесеться степами, до рідних хатин зазирне.. Нехай в дзвони ударить, розбурхає думку любельку... Співай про волю—і небо і зорі відчують твій спів у горі... і серце у грудях забеться козаچه.. (Зникає).

Тарас (замислено).

Думи мої, думи мої
Ви мої єдині,
Не кидайте хоч ви мене
При лихій годині...

(Знову схилився над зшитком).

Я В А ІІІ.

Пан і Тарас.

Пан (входить і спиняється на порозі).
Що я бачу! (люто) З вогнем хлопче?
Хочеш спалити мені будинок, всю

працю мою? Пожди ти, ось я навчу тебе!

Тарас (схватився переляканий. Хо-
ває зшиток).

Пан Гей, хто там є! (до дверей)
Будеш мені знати, пам'ятати...
(до Тараса).

Я В А ІV.

Пан, Тарас і служник пана.

Служник (вбігає) Що пан скажуть?

Пан Дивись, мій голубе Здурів
хлопець, збожеволів зовсім... Ану,
братіку, всип йому двалцять нага-
їв, може видужає дурне... Але лоб-
рих всип, щоб добре пам'ятав...
Бач, що вигалав, гуляти по ночі
зі свічкою... (Виходить до покоїв).

Я В А V.

Тарас і служник.

Служник. Всип... легко мовити
таке... (До Тараса, що стоїть біля столу
схиливши голову). Ну, скажиж, чи ти
ото й справді здурів? (приголублює
Тараса, пригортає до себе).

Тарас (пригорнувшись). Мій ба-
тецьку, не знаю я... Немов би ма-
тінка до мене прийшла... така блі-

ла і ласкава .. щось говорила так ласкаво... пригорнула так сердечно.. ну, а потім... сон то був, чи дійсність, я не знаю ..

Служник. Бідне хлопчиня.. Мале ще... шкода мені тебе.. Ох-ох ох .. та що ти тут вдієшь... На що свічку засвітив, питаю?

Тарас Тут боязко було так на самоті...

Служник. Так. , знаю, знаю, серце.. Ох ох-ох.. Ну, щож... Піду .. а ти не бійся, синку, не тікай... (Виходить).

Тарас (схилився на руки над столом). Бити, знущатися... Знову наруга .. (З усмішкою бадьоро і журливо). А дідусь козаком було звав... (Хоче йти. З покоїв взирає пан).

Я В А VI.

П а н і Т а р а с .

Пан (в дверях). А ти все тут і все з вогнем? Я що тобі казав?

Тарас (полохливо). Тож він мені так наказав (вказує на двері) чекати, аж прийде він

Пан Свічку погаси та люльку подай... Ти чув? (Зникає).

Тарас Так, пане.. (Гасить свічку,
далі бере з кутка люльку, набиває її,
потім йде до покоїв).

Я В А VII.

Сцена порожня. За сценою чути голос пана:
„щеня.. Гей ти, ну же швидше
повертайся, комуказано—дурне..“

Я В А VIII.

Тарас сам.

(З покоїв пробивається через двері
світло. На сцені сутінь).

Тарас (сідєє біля столу. Якийсь час
мовчить. Замислився).

Доле, де ти? Немає ніякої
А було колись,
Коли ягняток пас я за селом...
Чи то так сонечко сіяло,
Чи так мені чого було—
Так любо, любо стало,
Неначе в Бога...
А тепер—наруга, нагаї,
Невмите небо...

Колиж я знов побачу степ ши-
рокій, гай веселий, високії могили...

—Зоре моя вечірняя,
Зійди над горою,
Поговоримо тихесенько
В неволі з тобою...
Зоре моя!..

Мій друже єдиний!
Ти знаєшь, що діється
У нас, на Україні,

Розкажи, ясенька,
Богові скажи...

(Замислився. Далі помалу хилиється над столом и починає дрімати).

Я В А ІХ.

Тарас, Україна.

Україна (молода дівчина. У неї звязані руки й ноги. Довге волосє спадає на плечі).

Ти кликав мене, мій Тарасе..
Важка доля судилися нам,
Тобі на панщині, мені в неволі..
Чорна хмара небо заступила,
Сонце світить та не гріє..
На степах козачих все могили та
[могили...]

На руках і ногах кайдани тяжкі..
Тяжко, важко жити,
А хочеться жити,
Хочеться дивитись,
Як сонечко сяє..
Хочеться послухати, як море заграє..
Як пташка щебече,
Байрак гомонить..
О, Боже мій милий!

Як хочеться жить! ..

(Зникає).

Я В А Х.

Тарас і служник.

Тарас (якийсь час сам, помалу прокидається, шукає очима. В сей час входить служник).

Служник

(входить. В гуці нагай. Придивляється). Темно . хлопче, деж ти є? Чи може заснув?.. (Підходить до Тараса). Так і є.. Ну, вставай, не бійся.. Бити буду я не дуже.. Так, як мати бе дитину..

Тарас

(раптом скочив, хвилю дивиться суворо на служника). Бий до крови, дуже бий! Ти бачиш, не дріжу я, не боюся. Бий! Але я співати буду, буду працювати буду кликати я всіх: Гей брати, до волі! (До діда ласкаво) Діду, підеш ти, як я й тебе покличу? Бий же, бий--той пан тобі казав... Бий, а я співати буду, бо я се мушу робити для України, що в неволі гиве!

Служник

(кидає нагай до дверей покая, пригортає Тараса до себе). Ех мале, а любе ти мені за це... Нехай же згне..

Образ: Україна звязана по руках і ногах. Тарас перед Україною: Думка з України. (За сценою чути тихий спів. Ще не вмерла Україна).

Завіса.

Львівська державна
наукова бібліотека

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

12.98м. 2033

ГОТУЮТЬСЯ ДО ДРУКУ:

ПЕДАГОГІЧНА БІБЛІОТЕЧКА.

Ч. 1. **С. Русова**—Природознавство
в сучасному вихованню.

Ч. 2. **Арк. Животко**—Кара й за-
лякування

Ч. 3. **Арк. Животко**—Моральний
вплив у вихованню дитини.

.....

Найліпший подарунок діткам

„СВІТ ДИТИНИ“

добре ілюстрований часопис для
дітей. Виходить що-місяця 1-го й
15-го числа. Коштує один примір-
ник 150 м. п. Купувати можна у
всіх українських книгарнях.

Передплата: Львів, вул. Зіморови-
ча 3.

Тарас Шевченко. КОБЗАРЬ.

Перше народне видання „Україн-
ського видавництва в Катериносла-
ві“, під редакцією проф. В. Сімовича.
Ціна 2000 марок.

0,24 коп
(19862)

Р
Л

2033

СКЛАД ВИДАННЯ:

Кремінець Бул. Широка 134

Ф-во "Просвіта."

Krzemieniec druk. W. Cwika.

Кремінець, друк. В. Цвіка.

PA 2033
y